



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Daniely Menclové ve věci

žalobce: **Ústecké šrouby, z. s.**, IČO: 04316509,
sídlem Velká Hradební 322/53, 400 01 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátkou JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D.,
sídlem Na Výsledku I 1523/3, 140 00 Praha 4,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a
zemědělství**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

za účasti osoby
zúčastněné na
řízení: **Povodí Labe, státní podnik**, IČO: 70890005,
sídlem Víta Nejedlého 951/8, Slezské Předměstí, 500 03 Hradec
Králové,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 3. 2020,
sp. zn. KUUK/015365/2020/3/ODP-558, č. j. KUUK/043600/2020,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 9. 3. 2020, sp. zn. KUUK/015365/2020/3/ODP-558, č. j. KUUK/043600/2020, se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím právní zástupkyně v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 3. 2020, sp. zn. KUUK/015365/2020/3/ODP-558, č. j. KUUK/043600/2020, kterým bylo zastaveno řízení a zrušeno rozhodnutí Městského úřadu Litoměřice, ze dne 11. 12. 2019, sp. zn. MULTM/0082685/19/ŽP/JMi, kterým byl povolen osobě zúčastněné na řízení odchylný postup dle § 5b zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, (dále jen „zákon o ochraně přírody“) pro druhy strakapoud velký (*Dendrocopos major*), brhlík lesní (*Sitta europea*), sýkora modřinka (*Prus caeruleus*), žluna zelená (*Picus viridis*) a pěnkava obecná (*Fringilla coelebs*), a to pro záměr kácení celkem pěti dřevin: 1 exemplář topolu černého (*Populus x canadensis*), č. stromu 431, rostoucí na p. p. č. XA v k. ú. X, 1 exemplář topolu černého (*Populus x canadensis*), č. stromu 452, rostoucí na p. p. č. XB v k. ú. X, 1 exemplář vrby (*Salix sp.*), č. stromu 735, rostoucí na p. p. č. XC v k. ú. X, 1 exemplář topolu černého (*Populus x canadensis*), č. stromu 1160, rostoucí na p. p. č. XD v k. ú. X, a 1 exemplář topolu černého (*Populus x canadensis*), č. stromu 1570, rostoucí na p. p. č. XE v k. ú. X.

Žaloba

2. Žalobce namítal, že názor žalovaného, že se zákaz obsažený v § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody vztahuje pouze na funkční hnízda, za která považuje pouze aktuálně používaná hnízda nebo hnízda, na která je známá významná vazba druhu, je nesprávný a příliš zužující. I při takovém výkladu by však dle žalobce nemělo dojít v daném případě k zastavení řízení, neboť byly splněny podmínky pro vedení řízení o stanovení odchylného postupu v souladu s § 5b odst. 1 zákona o ochraně přírody.
3. Žalobce poukázal na to, že předmětná právní úprava je transpozicí čl. 5 - 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. 11. 2009, o ochraně volně žijících ptáků, (dále jen „směrnice o ochraně ptáků“).
4. Dále vykládal pojem „hnízdo“ za použití různých výkladových hledisek. Dle jazykového výkladu dle žalobce platí, že hnízdo není pouze stavba nebo místo, na kterém pták aktuálně hnízdí nebo na které je známa jeho významná vazba. Dále žalobce trval na tom, že v souladu se zásadami vyjádřenými v zákoně by měla aktuálnost využívání a významnost vazby druhu na hnízdo být hlediskem pro stanovení případného postupu dle § 5b zákona o ochraně přírody a nikoli důvodem pro nezahájení řízení.
5. Dále žalobce poukázal na skutečnost, že v právním řádu by se neměla nacházet nadbytečná ustanovení. Z hlediska tohoto principu by pak dle žalobce v případě ochrany pouze aktuálně užívaných hnízd nebo hnízd, u nichž je známa významná vazba druhu, bylo ustanovení § 5a odst. 1 písm. b) zákona o ochraně přírody ve vztahu k hnízdům nadbytečné, neboť pokud by kácením došlo k usmrcení živočichů, šlo by o činnost zakázanou v § 5a odst. 1 písm. a) zákona o ochraně přírody, pokud by došlo ke zničení vajec v hnízdě, šlo by o činnost výslovně zakázanou v jiné části § 5a odst. 1 písm. b) zákona o ochraně přírody a pokud by byla vejce z hnízda odebrána před pokácením stromu, šlo by o činnost zakázanou v § 5a odst. 1 písm. c) zákona o ochraně přírody.

6. Dále žalobce odkázal na účel předmětné právní úpravy, který vyplývá již ze směrnice o ochraně ptáků. Smyslem § 5a zákona o ochraně přírody je vytvoření obecné právní úpravy ochrany všech druhů ptáků přirozeně se vyskytujících ve volné přírodě na evropském území. Účelem ochrany hnízd je tedy dle žalobce zachování podmínek k životu všech druhů ptáků díky dostatečnému výskytu hnízdních příležitostí v krajině. Žalobce trval na tom, že tím, že žalovaný redukuje ochranu hnízd pouze na druhy, které na konkrétním hnízdě aktuálně hnízdí, případně na konkrétní hnízdo mají prokázanou a významnou vazbu, zcela popírá účel, pro který byla obecná ochrana hnízd na evropské úrovni přijata.
 7. Dále argumentoval žalobce, že účelem předmětné právní úpravy je ochrana všech druhů volně žijících ptáků. Výklad zastávaným žalovaným pak chrání pouze jednotlivá hnízda s vědecky prokázanou významnou vazbou konkrétního druhu. Takový výklad dle žalobce nemůže vést k ochraně rozmanitosti forem života, jak je deklarováno v § 1 zákona o ochraně přírody.
 8. Dále žalobce trval na tom, že restriktivní výklad žalovaného neodpovídá principům, na nichž je postavena úprava ochrany přírody, jako jsou princip nejvyšší hodnoty, trvale udržitelného rozvoje, odpovědnosti státu, prevence, předběžné opatrnosti, informovanosti a účasti veřejnosti. Tím, že se o většině případů odstraňování hnízd nepovede žádné správní řízení, nebude možné naplnit princip odpovědnosti státu ani princip prevence a předběžné opatrnosti, stejně tak nebude dle žalobce možné při vážení zájmů uplatnit princip nejvyšší hodnoty a trvale udržitelného rozvoje. Dále se o těchto případech nedozví veřejnost a nebude tedy mít ani možnost účasti.
 9. Žalobce rovněž uvedl, že výklad žalovaného umožňuje odstranit všechna aktuálně neobsazená hnízda v určité lokalitě např. kácením stromů, což by mohlo vést k odstranění všech hnízdních příležitostí a zániku místní populace volně žijících ptáků, a to bez možnosti posouzení a zásahu ze strany orgánu ochrany přírody.
 10. Žalobce rovněž poukázal na skutečnost, že žalobce vycházel při vydání rozhodnutí z blíže nespecifikovaného výkladu Ministerstva životního prostředí ze dne 21. 11. 2005. Z žalobou napadeného rozhodnutí není zřejmé, kdo a pro jaké řízení tento výklad poskytl.
 11. Zároveň žalobce konstatoval, že tvrzení žalovaného, že strakapoud velký, brhlík lesní, sýkora modřinka, žluna zelená a pěnkava obecná nemají pevnou vazbu na svá hnízda či dutiny z předchozího roku a každý rok si staví hnízdo nové, či si hloubí novou dutinu, je částečně nesprávné a částečně zavádějící. Poukázal rovněž na skutečnost, že žalobou napadené rozhodnutí v tomto směru neobsahuje žádné úvahy a neopírá se ani o podklady ve spisu.
 12. Brhlík lesní je dle žalobce sekundárním dutinovým hnízdičem, tudíž potřebuje jiný druh, který dutiny vytvoří, nebo přirozeně se vyskytující či uměle vytvořené dutiny, u kterých je schopen zmenšit vstupní otvor. Z důvodu výskytu ektoparazitů v hnízdním materiálu následně tyto dutiny střídá, nicméně zůstává celoročně věrný svému okrsku. Brhlík tudíž má vazbu ke konkrétní hnízdní dutině a využívá ji opakovaně, byť s meziročními přestávkami.
 13. Stejně tak sýkora modřinka dle žalobce opakovaně hnízdí ve stejných dutinách, a v případě výskytu příliš velkého množství hnízdního materiálu s parazity dočasně zahnízdí jinde. I u sýkor modřinek je tedy vazba ke konkrétní hnízdní dutině, na kterou se vrací.
 14. Strakapoud velký je dle žalobce oproti výše uvedeným druhům schopen vytvořit novou hnízdní dutinu. Vzhledem k náročnosti vyhledání vhodného stromu a samotné tvorby
- Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

dutiny však opakovaně hnízí ve stejných dutinách, na které tudíž má významnou vazbu. To platí dle žalobce i pro žlunu zelenou.

15. Žalobce trval na tom, že obecně lze konstatovat, že všechna aktuálně nevyužívaná hnízda jsou funkční, tj. využitelná dalšími druhy ptáků, pokud nejsou např. zarostlá mechem či plísní, nebo u dutin s vodou či nepropustným vstupním otvorem.
16. Závěrem žalobce namítl, že závěr žalovaného, že předmětní ptáci nemají pevnou vazbu na svá hnízda či dutiny z předchozího roku a každý rok si staví hnízdo nové, či si hloubí novou dutinu, nemá oporu v obsahu správního spisu.

Vyjádření žalovaného k žalobě

17. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že vycházel z výkladu Ministerstva životního prostředí ze dne 21. 11. 2005 uveřejněného na webových stránkách ministerstva. Žalovaný vycházel ze skutečnosti, že druhy, které byly na řešených stromech nalezeny biologickým průzkumem, nemají pevnou vazbu na svá hnízda či dutiny z předchozího roku a každý rok si staví hnízdo nové, či si hloubí novou dutinu. V případě kácení předmětných dřevin v mimohnízdním období, jak bylo uvedeno v žádosti, tedy nejsou dle žalovaného porušeny podmínky ochrany volně žijících ptáků a tato činnost nepodléhá rozhodnutí o odchylném postupu dle § 5b zákona o ochraně přírody.
18. K jazykovému výkladu žalobce ohledně pojmu hnízdo žalovaný uvedl, že tento je mezi účastníky nesporný. Žalovaný pouze aplikoval teleologický výklad Ministerstva životního prostředí, že na nevyužité hnízdo se nevztahuje zákonný zákaz. Dále žalovaný uvedl, že naplnění principu účasti veřejnosti nemůže být samo o sobě hlediskem rozhodným pro posouzení, zda samotná otázka potřeby povolení, souhlasu či výjimky dle zákona o ochraně přírody má být řešena ve správním řízení. Hlavním hlediskem pro zahájení řízení je míra jistoty, zda může plánovanou činností dojít k zásahu do zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody, tedy uplatnění principu předběžné opatrnosti. V případě nejistoty ohledně naplnění hypotézy vyjádřené neurčitým právním pojmem je třeba řízení zahájit. Prvotní posouzení, zda je třeba podat žádost, činí osoba, která plánuje určitou činnost, na základě jí známých informací a opatřených podkladů. V případě pochybností se může obrátit na příslušný orgán ochrany přírody s žádostí o předběžnou informaci dle § 90 odst. 18 zákona o ochraně přírody. V daném případě osoba zúčastněná na řízení podáním žádosti zahájila řízení. V rámci odvolacího řízení žalovaný dospěl k závěru, že není naplněna hypotéza existence funkčního hnízda či hnízda s významnou vazbou, a řízení zastavil. Žalovaný trval na tom, že míra naplnění principu účasti veřejnosti byla v daném případě přiměřená konkrétním okolnostem.
19. K námitce vztahující se k zásadě nevytváření nadbytečných ustanovení žalovaný uvedl, že zákaz ničení hnízd má i při výkladu, který zastává, svůj význam, a to při ochraně např. hnízd čápů černých i bílých v mimohnízdním období, hnízd některých dravců, hnízd, která si ptáci právě staví apod. Zákaz ničení hnízd tvoří ucelenou ochranu ve spojení se zákazem ničení vajec, neboť „doplňkově“ chrání hnízda v těch fázích hnízdění, kdy na hnízdě nejsou vejce.
20. Žalovaný dále zdůraznil, že účelem ochrany hnízd je zachování druhů volně žijících ptáků na evropském území. Tento účel by nebyl dle žalovaného odstraněním hnízd v mimohnízdním období narušen, neboť není důvod obávat se, že by jedinci těch druhů, které byly předmětem řízení, v důsledku odstranění jimi využívaných hnízd, nebyli schopni dalšího hnízdění v oblasti.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

21. Žalovaný dále trval na tom, že samotné odstranění hnízd nepovede k narušení přírodní rovnováhy a rozmanitosti v oblasti, neboť nebude mít negativní vliv ani na jedince, natož na výskyt druhu v oblasti. Celkový funkční význam předmětných dřevin pro udržení přírodní rovnováhy a druhovou rozmanitost v oblasti bude posouzen orgánem ochrany přírody postupem podle § 8 zákona o ochraně přírody. Dále žalovaný uvedl, že uplatnění principů práva životního prostředí není omezeno pouze na správní řízení. Tyto principy byly promítnuty do příslušné normotvorby a zajisté sloužily jako výkladová pomůcka i při formulování použitého výkladu Ministerstva životního prostředí.
22. Dále žalovaný trval na tom, že v souladu s účelem právní úpravy posuzoval dopad na jedince druhů, které byly předmětem řízení. Za nelogický považuje závěr žalobce, že právní výklad aplikovaný žalovaným umožňuje odstranění všech hnízdních příležitostí a zánik místní populace volně žijících ptáků. K zachování hnízdních možností druhů hnízdicích na stromech v řešené oblasti slouží dle žalovaného celkové funkční vyhodnocení dřevin orgánem ochrany přírody při postupu dle § 8 zákona o ochraně přírody v rámci vyřizování povolení ke kácení dřevin.
23. Žalovaný dále uvedl, že v odborné literatuře lze najít různě přesné údaje o hnízdním chování dotčených druhů ptáků. Nikde však pro tyto druhy není jednoznačně konstatována přímá vazba na konkrétní hnízdo tak, jako je tomu např. u čápů. Biologický průzkum, který je součástí správního spisu, konstatoval, že kácení dřevin v období vegetačního klidu zajistí ochranu hnízdního ptactva s vazbou na řešené dřeviny i v blízkém okolí. Ve shodě s tímto podkladem pak žalovaný konstatoval, že pro kácení těchto dřevin v mimohnízdním období není nutné vydávat rozhodnutí dle § 5b zákona o ochraně přírody, jelikož kácením těchto dřevin nebude zasažen zájem chráněný § 5a zákona o ochraně přírody. Žalovaný trval na tom, že dle jeho odborných znalostí žádný z druhů ptáků, hnízdicích na daných stromech nemá úzkou vazbu ke svému konkrétnímu hnízdu nebo hnízdní dutině v tom smyslu, že by každoročně hnízdil přesně ve stejném hnízdě či dutině. V tomto směru je tedy žalovaný ve shodě se závěry biologického průzkumu, který konstatoval, že kácení v mimohnízdní době je dostatečně zajištěna ochrana ptáků.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

24. Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření uvedla, že rozhodnutí ve věci pro ni bude mít důležitý význam při správě povodí.

Posouzení věci soudem

25. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
26. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

27. Primárně se soud zabýval námitkou, že nemá oporu v obsahu správního spisu závěr žalovaného, že strakapoud velký, brhlík lesní, sýkora modřinka, žluna zelená a pěnkava obecná nemají pevnou vazbu na svá hnízda či dutiny z předchozího roku a každý rok si staví hnízdo nové, či si hloubí novou dutinu. Z obsahu správního spisu vyplývá, že touto otázkou se správní orgán prvního stupně nijak nezabýval. Tento závěr se stal oporou až pro rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení a zrušení prvostupňového rozhodnutí. Z obsahu správního spisu dále vyplývá, že žalovaný v rámci odvolacího řízení podklady k rozhodnutí ve vztahu k předmětné otázce nikterak nedoplňoval. Správní spis tedy pro závěr, že předmětné ptáčí druhy nemají pevnou vazbu na svá hnízda či dutiny z předchozího roku a každý rok si staví hnízdo nové, či si hloubí novou dutinu, skutečně nemá žádnou oporu ve správním spisu. V této skutečnosti spatřuje soud vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., která by již sama o sobě byla dostatečným důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.
28. Z hlediska procesní ekonomie se však soud následně zabýval i otázkou výkladu pojmu „hnízdo“ v § 5a odst. 1 písm. b) zákona o ochraně přírody. V ustanovení § 5a odst. 1 písm. b) zákona o ochraně přírody je uvedeno, že v zájmu ochrany druhů ptáků, kteří žijí na evropském území členských států Evropských společenství, je zakázáno úmyslné poškozování nebo ničení jejich hnízd a vajec nebo odstraňování hnízd. Dle soudu zásadní pro interpretaci daného pojmu je teleologický výklad, který vychází ze záměru zákonodárce a účelu právní normy. Smyslem § 5a zákona o ochraně přírody je tedy ochrana všech volně žijících druhů ptáků na území Evropských společenství včetně jejich hnízd a vajec za účelem udržení diversity populace volně žijících ptáků.
29. Soud souhlasí se závěrem, že pojem „hnízdo“ je nutno vykládat určitým restriktivním způsobem, kdy se předmětná ochrana bude vztahovat pouze na hnízda funkční. Pojem funkční hnízda však dle soudu nelze zúžit pouze na hnízda právě užívaná hnízdícími druhy, či na ta hnízda, na něž je známa významná vazba jedinců téhož druhu či jedinců jiných druhů v dalších sezonách, jak to na základě vnitřního sdělení Ministerstva životního prostředí ze dne 21. 11. 2005, č. j. 620/1767/05, učinil žalovaný. Dle soudu je nutné za funkční hnízda považovat veškerá hnízda, která jsou způsobilá funkci hnízda plnit, tedy jsou využitelná v následných hnízdních obdobích. K obdobnému závěru dospěl i autor komentáře k uvedenému ustanovení JUDr. Vojtěch Stejskal, Ph.D., [STEJSKAL, Vojtěch. *Zákon o ochraně přírody a krajiny: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2016. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7552-229-0]. V tomto komentáři je uvedeno, že § 5a odst. 1 písm. b) zákona o ochraně přírody v zájmu ochrany ptáků zakazuje úmyslné poškozování, ničení nebo odstraňování hnízd umělých i přirozených, **obsazených, ale i dočasně neobsazených, ale funkčních**, včetně těch, která jsou v hnízdní době obývána stěhovavými druhy, ale mimo hnízdní sezonu zůstávají neobsazená. Za situace, kdy není vyloučeno, že hnízda navrhovaná k odstranění mohou být využita předmětnými druhy ptáků k hnízdění i v následujících obdobích, je nutno vždy posoudit, zda v případě, že dojde k odstranění stávajících hnízd, nemůže toto odstranění mít negativní vliv na zahnízdění daných druhů v následném období v dané lokalitě například pro energetickou a časovou náročnost výstavby nového hnízda či vytvoření nové dutiny nebo v důsledku nedostatečného množství příhodných lokalit nebo vhodného porostu pro výstavbu hnízda či dutiny, případě stromů s příhodnými dutinami. Důsledky případného

odstranění hnízd pro populaci konkrétního druhu se odvíjí od celé řady skutečností vyplývajících z místních poměrů a nelze je odvozovat pouze od stanovení druhu ptáka, kterému hnízda patří.

30. Z výše uvedeného vyplývá, že při posouzení skutečnosti, zda odstraněním hnízda dojde k zásahu do zákonem chráněného zájmu na ochraně volně žijících ptáků, je nutno vycházet z řádného biologického průzkumu dotčené lokality případně z místního šetření a dalších podkladů dokládajících hnízdní zvyklosti jednotlivých druhů ptáků. Takové podklady pak musí být posouzeny v rámci příslušného správního řízení, kterým je řízení dle § 5b zákona o ochraně přírody.
31. K poukazu žalovaného na možnost posoudit případné zachování hnízdních možností v oblasti v rámci řízení dle § 8 zákona o ochraně přírody o povolení ke kácení dřevin soud uvádí, že se v případě řízení dle § 5b a § 8 zákona o ochraně přírody jedná o svébytná řízení s rozdílnými předměty ochrany, ve kterých se posuzují odlišné skutečnosti. Řízení o povolení kácení dřevin proto dle soudu nemůže nahradit řádné posouzení věci v řízení dle § 5b zákona o ochraně přírody.
32. S ohledem na výše uvedené tedy shledal soud závěr žalovaného, že řízení dle § 5b zákona o ochraně přírody se vede pouze v případě návrhu na odstranění hnízd právě užívaných hnízdicími druhy, či hnízd, na něž je známa významná vazba jedinců téhož druhu či jedinců jiných druhů v dalších sezonách, nezákonným. V důsledku toho tedy soud shledal nezákonným ve smyslu § 78 odst. 1 s. ř. s. žalobou napadené rozhodnutí žalovaného.
33. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem soud napadené rozhodnutí žalovaného dle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil pro vadu řízení a nezákonnost a vrátil mu věc k dalšímu řízení. V dalším řízení bude pak žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.
34. Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil výrokem II. žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 9 800 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právní zástupkyně žalobce JUDr. Petry Humlíčkové, Ph.D., po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a); podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d)] a z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a odst. 4 advokátního tarifu].
35. Dle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V předmětném řízení soud osobě zúčastněné na řízení žádné povinnosti neuložil, ani neshledal žádný důvod zvláštního zřetele hodný k přiznání náhrady nákladů řízení této osobě. Proto soud ve výroku III. vyslovil, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 14. prosince 2022

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu